

Htenbite a falsis pphetis
aē. Sequit. Intrinsicus
autē sunt lupi rapaces.
Notandū q̄ lupis rapacibz op̄an
tur mali so enj. Et nota q̄ rapina
fit multipliciter. Primo auferen
do p̄mo suo quocūqz mō. Vsa.
Ve qui predaris. q̄ predaleris.
s. omni bono. Secundo beneficia
subtrahendo. Vnde Ambro. Non
minoris criminis est cum posses a
haves indigentibz denegare: q̄
hoi sua tollere. Tercio rapit qui
de trahit bonā famā alterius. vel
demigrat vel etiā qui. s. cū tempus
est a locus est omendandi nō fa
cit. Vnde wilhelmus. Grauis ra
pacitas est veram alterius gloriā
si mendacio non corumpis: silē
tio tamen preteris. Vnde aliqui
quqz dicunt Talis bonus est a bo
num sibi cupio a tamen fecit q̄
inuitus dicerem: vbi sibi nocere
posset a tamē dicit. Ab huiusmo
di summo opere est cauendum. q̄
a corumpunt bonos o sortia ma
lorum. Sed yfideus dicit. Cum
illis libenter conuersare: qui te
meliorē facere possunt verbo a ex
emplo. Illos etiā admittē: quos
tu meliores reddere poteris a cor
rigibiles.

Dominicā nona:

Sermo primus

Homo quidam erat di
ues qui habebat villi
cum aē Luce. xvi. In
linearis. Spūaliter is
te hō deus est. per villicū autē in
telligitur quilibet hō cui deus om
nia temporalia dispensanda cōmi
sit. Juxta illud ps. Omnia subie
cisti sub pedibus eius. Homo se
pe illa dissipat vel iniuste congre
gando vel indebite retinendo vel il
licite expendendo. Et ideo talis ap̄
deū non immerito diffamatur sicut
hic dicitur Et hic diffamatus est
Diffamatio aliqui causatur a p̄so
nis grauibz. vt patet in susāna
a danielē tunc facit violentam
presumptionē Aliquā a personis
leuibz a tunc facit suspitionem
leuey vt p̄ in illis qui accusabāt
xp̄m dicentes q̄ audierunt ipsū
dicentem. Possum destuere tem
plum aē. Aliquā a personis infā
bis. a tunc potius in infamia fa
cit omendationem. Infamia etiā
p̄tōrum catur ab angelis q̄ sunt
fidei di gni qui nobis ministrant
a omnia opera nrā deo annunci
ant. Et ideo deus in morte cuiusli
bet vel in iudicio rōem requirit.
De primo autē quatuor ponuntur
1. Primū collatio potestatis. cū dī.
Hō quidā erat diues qui hēbat
villicū aē Sicut dīc glo. Villicus
quippe est custos ville: sed hic po
nitur pro p̄conómico a pro dispē
satore qui vniuersa s̄bam dom⁹
dispensat. Et bene significat quē

libet hoiem qui tria a dño dispen
 sanda recepit. s. res tēpales. cor
 pus a aiā ut. s. de rebus tēpali
 bus reddat sibi etiam. De corpe
 casta ieiunia. de aia orōnes deu
 tas. **I**ta tria magi obtulerūt dño
 s. aur. thus a mirrā. Per aurū
 intelligitur sba tēpali. de qua e
 lemosine sunt facieude. **Thob. iij.**
 Ex sba tua fac elemosinas. Per
 thus intelliguntur orōes deuote.
 Ps. Dirigatur orō mea dñe ac.
 Per mirrā intelligit mortificatio
 carnis **Gal. iij.** Mortificate mem
 bra vestra que sunt supra terrā
 2 **S**cdō ponitur diffamatio criminis.
 cum dī. **Hic diffamatus est apd
 eum quasi dissipasset oēm sbam
 suam.** Dōr enim dissipat res tē
 porales: dum eas illicite expēdit
 dissipat cor p^o dum ipsū in volup
 tatib⁹ nutrit: dissipat aiā dum
 orōes deuotas nō effundit: sed co
 gitacōnes immūdas in eā mittit.
 Talis significatus est p filium p di
 gū. **Lu. xv.** qui cū dissipasset om
 nē sbam suā uiuendo luxuriose.
 qui etiā osensū suum dedit volup
 tatib⁹. qui aiā suā immūdis co
 gitacōnib⁹ impleuit. Qd signat
 p filiquas porcorū quibus satura
 ri cupiebat. Tales em cogitatio
 nes sunt porcorū. demonū. **Tercō**
 3 **ponit requisitio rōis cū dī. Redde
 rōem villicacōis tue.** Requirit em
 dñs post mortē vel in iudicio q li
 ter hō dissipauit illa tria omīssa
 s. res. cor p^o a aiā. **Sed tñ ante**

illud exāmen districtū ubi dabi
 tur diffinitīua sententia tres inte
 rim sup illis incidunt qstiones.
 q̄ interlocutoriā diuināt. **Primā**
 questio incidit quantū ad res tē
 pales inter viros religiosos a mū
 danos. vtz diuitias meli⁹ sit cō
 temnē q̄ eas retinere. Et dicūt vi
 ri religiosi q̄ melius sit eas cōm
 nere a adducūt ex pte sua duas
 leges. Vnā euangelicā. **Ma. vi.**
 Vade a vende oia que habes. a a
 liā apostolicā. **Thimo. vi.** Qui
 volunt diuites fieri: incidūt in tē
 ptacōes a in laqueū dyaboli. Ecō
 tra hoies mundani dicūt q̄ meli
 us sit diuitias possidere. q̄ multe
 elemosine pnt fieri inde. Et abdu
 cunt p se duas leges. Vnā euan
 gelicā que hic ponit. s. facite vob
 aicos de māmōna iniquitatis. a ali
 am aplīcam. **Choz. v.** Qui seiat
 in bēnedicōibus ac. **Judex** autē nē
 auditis allegationibus hinc inde
 dat smāz interlocutoriā. **Ma. xvij.**
 Diues difficile intrare pōt in reg
 nū. facilius em est camelū p fora
 men acus transire ac. Et intelli
 gitur de illis diuitib⁹ qui totū cor in
 diuitijs posuerūt. **Ideo** ammonet
 ppheta. d. Diuitie si affluant noli
 te cor apponere. **Scda** qstio inci
 dit quantum ad viros carnales a
 spūales. vtz sit meli⁹ castitate s̄
 uare q̄ mūmōniū cōtralere. Et di
 cūt spūales q̄ meli⁹ sit cōtinentiā
 fuare. Et adducūt pro se duas le
 ges. Vnā euāgelicā p quā suadet

ut castitas seruetur. Ma. xv. Omnis qui reliquit domum. aut fratres aut sorores Aliam apostolicam. Corinth. ix. Qui in matrimonio iungit suam virginitatem: bene facit. qui autem non iungit melius facit. Eodem homines carnales dicunt: quod melius est in matrimonio vivere. et adducunt pro se duas leges. Vnam diuinam per quam matrimonium institutum est. Gen. i. Crescite et multiplicamini etc. Aliam apostolicam. ij. Thimo. v. Volo autem iuniores nubere. filios procreare etc. Iudex autem dat sententiam Lu. i. Filii huius seculi nubent et traduntur ad nuptias. Illi autem qui digni habentur seculo illo neque nubent neque nutentur: sed equales sunt angelis et filii dei erunt. Achi dicat. Illi qui volunt habere suas consolaciones in hoc mundo ducunt uxores. Illi qui tantum volunt placere deo non ducunt. Tercia questio incidit inter fideles quantum ad animam. utrum melius sit habere fidem magnam. et adducunt pro parte sua duas leges. Vnam euangelicam et aliam apostolicam. Euangelicam. Ma. xvij. Si habueritis fidem sicut granum sinapis. et diceretis monti huic. Transi hinc et transibit. et nichil impossibile erit vobis. Aliam apostolicam. Hebre. xi. Sine fide impossibile est placere deo. Eodem alii dicunt quod melius sit habere operam. et adducunt pro se duas leges. Vnam apostolicam. Iaco. ij. Vis autem scire o homo. quam fides sine operi

bis mortua est. Aliam apostolicam. Labores manuum tuarum. quod manducabis. Iudex autem auditis a legationibus hinc inde: dicit Ma. viij. Non omnis qui dicit michi domine domine intrabit in regnum celorum. Illi dicunt bis domine domine: qui dicunt corde et confitentur ore. Illi non intrabunt nisi dicunt tercio. I. Ioseph. Ite sequitur. Sed qui fac voluntatem patris mei qui est in celis: ipse intrabit etc. Deinde iudex procedet ad inquisitionem cause principalis cum dicit. Esurui et non dedistis michi manducare etc. Pro modum dabit sententiam diffinitivam dicens. Discedite a me maledicti in ignem eternum. Et istam sententiam dabit partibus convocatis Ma. xxv. Congregabuntur ante ipsum omnes gentes. et separabit eos ab invicem. Et tunc dabit eis inscriptis. Post faciet eis iudicium Daniel. vij. In iudicio sedet. et libri aperti sunt. Dabit sedendo Ma. xv. Sedebit super sedem maiestatis sue etc. Dabit in die. Roma. ij. In die qua iudicabit deus abscordiam. Item dabit in loco eudenti et honesto. quia in aere et in valle Josaphath. Ad Thessa. ij. Rapiemur cum illis in nubibus obviam christo in aere. Iohelis sexto. Congregabo omnes gentes et deducam eas in valle Josaphath. Quarto vero ponitur ipsa impossibilitas exercendi laboris cum dicit. Jam non poteris amplius villicare

In inferno autē nō poterūt deo satisfacere p̄ ieiunia de corpore quibus ieiunabunt tū hoc nō erit eis ad meritū sed ad supplicium. Itē. ix. Cū ieiunauerint nō exaudia orōnes eo q̄ qm̄ gladio. peste a fame consumam eos. Sed nō poterūt dare sacrificia per orōes de aia. Tum q̄ a deo nō exaudiant. Prouer. v. Tunc inuocabūt me. a nō exaudia. Tum. q̄ in peccatis eis impunitabunt. Ps. Orō eius fiat in peccatū. Tum q̄ si omnes sc̄a orarēt pro eis nō exaudirēt. Itē. viij. Noli orare pro populo hoc. q̄ nō exaudia te. Tercio nō poterūt satisfacere deo per eliam de reb̄. Non enī poterunt aliquē induere. q̄ p̄petua fame a siti erunt afflicti. Ps. xlv. Ecce serui mei dēdent aros esurietis. Nec aliquē pegrinū suscipere poterunt q̄ erunt a ciuitate dei imperpetuū exclusi. Apo. xxiij. Foris canes a venefici. Nec infirmos visitare poterūt. q̄ iacebunt p̄petuis dolorib̄ cruciati. Ps. xxi. In dolorib̄ dormietis. Nec ad h̄t carceratos poterūt ire q̄ erunt in p̄petuis vinculis ope diu. Ma. xxij. Ligatis manibus a pedibus. Nec aliquos mortuos sepelire. q̄ ipsi erunt in inferno sepulti. Luc. xvi. Mortu⁹ est autē diues a sepl⁹tus in inferno.

Secundus sermo.

Quid facia. q̄ dñs meus aufert a me villicacōem ac. P̄ hanc vitam null⁹ poterit aliq̄d bonū opus facere. Jo. x. Venit nox in q̄ nemo pot̄ opari. n̄ audebit deo de suis meritis aliquid m̄dere. Job. xxxi. Quid facia cū surrexerit dñs ad iudicium a cū quesierit quid m̄debo ei. Null⁹ dei manū poterit effugere. Ps. Quo ibo a spū tuo. ac. In p̄nti q̄ debet hō sic sibi p̄uidere. vt h̄ se exerceat p̄ opationē sollicitam. Hic m̄deat deo per obedientiam promptā. Hic fugiat ad dei m̄iaz. Ideo quilibet hō debet intra se dicere Quid facia. In quib⁹ verbis quatuor ponuntur. Primo sui discussio cum d̄. Quid facia ac. Eccl. xvij. Ante iudiciū interroga te ipsū. Choz. xi. Si nosmetip̄s iudicarem⁹: nō utiq̄ iudicarem⁹ ac. In isto autē iudicio q̄d inter nos est faciendū debem⁹ nosmet ipsos iudicare. Ideo ratio tanq̄ iudex d̄ aiam reā ad iudiciū conuocare. Cogitatio d̄ ipsū accusare. conscia testimonium perhibere. timor tanq̄ iudex eam torq̄re. a a pristina ouersacōe peccati occidere: vt sic inde exeat sanḡs a lacrimaz abundātia. Aug. in li. de peccat. Ascēdat hō an̄ tribunal m̄tis a constituat se ante faciem suā atq̄ in corde suo ita constituto iudicō asit accusatrix cogitacō. testis conscia. carnis timor. Vnde quidā. Sanguis quasi conscientis per

lacrimas pfluant. Scd̄ ponitur
impotētie recōgnitio cū d̄r. fodere
nō valeo. Dupl̄r autē p̄t hō ind̄i-
gens sibi p̄uidere. aut laborando
p̄tra q̄d d̄t fodere nō valeo aut do-
nū siue nutrimentū mendicando
acq̄rere. cōn̄ q̄d dicit. Mendicare
erubescō. Post mortē ḡ. vel in die
iudicij n̄ poterit laborare. Ec̄c̄. ix.
Quicq̄d p̄t manus tua facere: in-
st̄ ant̄ op̄are. Ideo sal. pigeum
quī nō vult laborare mittit ad for-
micā. d. O piger vade ad formicā
a disc̄e sapiam: q̄ cū non h̄at du-
cem. p̄ceptorē aē. Legit̄ q̄ for-
mica grana p̄forat ne germinēt
Vnde formica non solū d̄r micas
gerens: sed forās micas. Grana
enā decorticat vel p̄pter eandē cau-
sā. vel ut mundi⁹ ea d̄dat. vel si
forte fuerit balneata: efficit ne
putrescant. In q̄tuor e⁹ d̄stitit sa-
pia. s. q̄ grana in messe d̄gregat
d̄gregata p̄forat. p̄forata decorti-
cat a decorticata efficit. Primo
ḡ debet hō in estate a in messe bō
opa d̄gregare. Glo. ibidē. Hec vi-
ta messi opatur a estate q̄ nūc in-
ter ardōres temptationū t̄ps est
colligendū a fructuū. p̄mia meri-
torū. Die iudicij h̄yem opatur.
q̄ nulli relinquit facultas laborā-
di. p̄mpta: sed t̄m cogit̄ quisq̄ de
hōreis p̄stine acq̄sicois q̄d recō-
dit p̄ferre Scd̄ d̄z ipsa hō opa p̄-
forare gladio verbi dei. Heb. x. Vi-
uus ē sermo dei a efficac̄ a penet̄-
bilior oī gladio aē. Et illa p̄fora

tio ip̄edit germinationē p̄t̄i. De
bre. iij. Ne q̄ radix amaritudinis
sursū germinās impediatur. Ter-
cio ab ip̄s̄ op̄ib⁹ oēz peccati cor-
ticē d̄z remouere vt sic xp̄s̄ in pui-
tate eis pascat̄ siue feuat̄. Can. ij.
Qui pascat̄ inter liliav̄ sic eē hō
familiaritate pascat̄. Jhr̄. xv. Si
sepaueris preciosū aviliāc̄. Quar-
to si aliq̄ opa humida sunt h̄yo
revitiorū efficitanda sūt ad exem-
plū veri solis. x̄p̄i q̄ fuit siccus in
nūitate. Lu. liij. Ascendit sic virḡl-
tum corā eo aē. Siccus invita. p̄s
Aruit tanq̄ testav̄tus mea. Siccis
sim⁹ in morte. p̄s. Ossa mea sicut
cremū aē. Nichil em̄ p̄ h̄ac vitā
hō p̄t mendicāe. Sā h̄ies q̄ sunt
in patria sunt valde misericordes.
Sed sc̄e mulieres d̄nt esse miseri-
cordes nāliter. X̄p̄s aut̄ est fons
mie a t̄m mendicātū fuit ad osti-
um abrah̄e a lazari. a sic nec gut-
tam aque voluerit porrigere. Men-
dicatū fuit ad ostiū sanctayvir-
ginū. a nec vnā stillā olei volu-
erunt porrigere. Mendicātū fuit
ad ostiū xp̄i cū dixerunt. D̄ne d̄-
mine aperi nobis. Nō solū aliq̄m
etiam porrexit: sed nec eis ostiū
a peruit: immo turpiter eis abne-
gauit. d. Amen amen dico vobis.
nescio vos. Tercio ponit̄ discreta
p̄uisio cū d̄r. Scio quid faciā aē.
Prouidit em̄ sibi debitorib⁹ gra-
tiā inferendo siue faciendo. Bon⁹
enim elemosinarius faciet sibi i-
vita aicos. in morte a post. invita

qz per elemosinam expellit frigus
 aripe. cu sit ignis. Vñ dicitur Ec
 cle. iij. Sicut in sereno glacies ita
 soluent peccata tua. Generat be
 nedictione gratie cu sit seme dei.
 Choz. ix. Qui seminat in benedic
 tionibus: de benedictionibus me
 tet. s. faciet custodia in vtroqz cu
 sit saccus a palpebre. Eccl. x. E
 lemosina viri qsi saccus cu ipso.
 a gram hominis oseruabit. Secu
 do in morte. qz elemosina anima
 sibi associat. Ambro. No snt hoi
 nis bona q secum ferre no potest
 Sola elia comes est de iunctoz.
 Hostes fugat. Vnde dicitur Eccl.
 xix. Super scutu potentis a super
 lancea aduersus inimicu tuu pu
 gnabit. Viam demrat. Prou. xvi
 donum hois dilatat viam eius.
 Tercio prouidet sibi post morte.
 qz elia anima ex inferno liberat.
 Tob. iij. Elia no patitur animu
 ire in tenebras. A purgatorio sol
 uit. Prou. xix. Redemptio viri di
 uitie sue. Vitam eternam donat.
 Ambro. Ars artium potissima e
 elia. No aute nobis fabricat do
 mos luteas: sed vitam eterna im
 pendit. Quarto ponitur prudentie
 commendatio cu dicit. Et laudauit do
 minus villicu imqtatis. qz pruden
 ter fecit. No laudauit eu de frau
 de: s. de prudentia. Et e similitudo a co
 trario sm Aug. Quasi diceret. Si
 ille laudatus e qui sibi puudit de
 re illicita multo fortius a deo lauda
 bit qui sibi puudit de re iusta. Vi

dendu est at qualiter hoies mun
 dam dicatur prudentiores filijs dei
 Ad qd sciendu q Aug. in lib. de
 qntitate aie distinguit triplicem
 sapiam. a dicit p simile in corpo
 huano Cu em spualiter aia dica
 tur in discendo crescere. a in dedis
 cendo decretere. a in corpore sit tri
 plex augmentu. vnu nociuu qd
 vocat tumor. alteru superfluu: vt
 cu ho semis digitis in manu l. pedi
 b. nascat. terciu necarium: quo
 nalis ouemeta oplet in mebris.
 Sic in aima triplex est sapia. Pri
 ma e nociua q est d. impediens
 ad salute. a ista videt incremeto
 corpis qd est nociuu. Ista at sa
 pia e carnalis qua hnt auari in
 diuitijs supbi in acqrendo hoies
 luxuriosi in acqrendo delicias de
 ista sapia dicit Ro. v. Sapia carnis
 mors e. Qntum ad hanc sapiam
 rez est q filij h. seculi sunt pruden
 tiores filijs lucis. qz filij lucis ab
 hoiantur ea a fugiut: cu no sint
 diuina sed dyabolica. Jac. iij. No
 est ista sapia de surfu sed terrena
 quo ad auaros. aialis quo ad lu
 ruiosos. a dyabolica quo ad sup
 bos. Secda est supflua. qz non est
 de pntentib. ad salute. a ista vi
 det incremento corpis qd est sup
 fluu. Ista est sapia mudana a se
 culais siue sit phia logica siue le
 galis scia. siue decretaliu. qz p tan
 to dicunt supflue qz sine ipfis po
 test esse salus. De ista dicit apos
 tolus loquens de phis. Roma v.

No

Triplex sapia
 Nocua

Supflua

Dicentes se esse sapientes stulti facti sunt. Unde Aristoteles in morte stultus factus fuit: qui totam sapientiam perdidit. Unde quidam discipulo suo apparuit dicens quod nihil amplius sciebat quam penam quam sentiebat. Quantum etiam ad istam sapientiam: filij huius seculi sunt prudentiores filijs lucis quam viri spirituales de talibus scientijs parum curant. Ch. iij. Loquimur in doctis humane sapienter. Tercia est necessaria que est pertinentibus ad salutem. Et ista videtur incremento corporis quod est necessarium. Et ista est sapientia divina que consistit in vera cognitione dei de qua dicitur Iher. ix. In hoc gloriatur qui gloriatur scire a nosse me. Quicum ad istam sapientiam filij lucis sunt prudentiores filijs huius seculi qui videntur esse stulti. Filij autem lucis sunt valde sapientes et prudentes. Ch. ii. Aialis homo non percipit ea que sunt spiritus dei etc.

Sermo tercius eiusdem.

Hacite vobis amicos de mammona iniquitatis. Secundum dicitur autem eiusdem propheti est quod quilibet debet habere unum amicum et unum inimicum. Ut amicus sibi veritatem dicat. et inimicus eius vias obsecuet. ut amicus eum corrigeret. et inimicus eum persecutionibus excitaret. Sic etiam quilibet homo habens unum bonum angelum qui ipsum ad bonum promoveat. et malum ut temptationibus

excitat. Sed quod nomen inimici est odiosum et non vult hic inimicos: videmus saltem qualiter aliquis potest habere amicos. et hoc docet dominus. dicit. Facite vobis etc. Et ibi etiam ostendit. scilicet quod amicitia sit facienda. qualiter et propter quod. Primum cum dicitur. Facite vobis amici. Amicitia est aliquando bonorum cum bonis. aliquando bonorum cum malis. aliquando malorum cum malis. Amicitia autem que est bonorum cum bonis est amicitia vera quod non potest esse vera amicitia nisi inter bonos. Tullius. Hoc primum sentio quod non in bonis amicitia esse potest. Dicunt naves quod quando aurum cum argento per mellificationem incorporatur: et a tribus precaueri. scilicet a vento. pulvere et humore. quod si aliquis illorum se interponit: non potest fieri perfecta unio. Si ergo volunt aliqui per amicitiam iungi: et quod caueant se ne inter eos sit aliquis ventus superbie. aut pulvis auaricie. aut humor luxurie quod inter superbos auaros et luxuriosos vera amicitia esse non potest. Non enim potest esse aliqui amicus qui sibi est inimicus. Eccl. xiiij. Qui sibi est nequam cui bonus erit. Nulli sine dubio. Unde poeta. Conueniet nulli qui secum dissidet ipse. De veris autem amicis dicit Tullius. Qui verum amicum intuetur: tanquam exemplum aliquid intuetur. Quo circa et absentes assunt et egentes abundant et infirmos valent. et quod dicitur est difficilius mortui viuunt. Veri autem amici si sunt absentes corpore: tamen mente sunt presentes. et si vivus est egens. in alio tamen est abundans atque plenus

necia

ndi

Et si vnus est in dyabolo ad resistendum debilis: in amico est fortis. Et si vnus est mortuus in amico tñ in hijs que spectant ad ordinatione domus a aie remanet viuus. Secunda amicitia est bono cum malis vel e conuerso. Et ista bonis aliquñ est piculosa q̄ uis aliquñ malis inueniat fructuosa. Boni autē ex maloz familiaritate corumpunt in vita. com̄quinantur in conscia. a obfuscant in fama de primo exemplū ponit Crisost. sup Mat. qz si vinum admiscetur aceto: vinū non corumpit acetū: sed acetū vinum. Acetū sunt mali qui deū opib⁹ suis acerbāt. Ps. Exacerbauerunt deū in excelso. Vinum sunt boni qui deū letificant per bonū exemplū. per bonaz consciam a purā. primū p bonā famā. Iud. ix. Nunquid deserere possum vinum meū qd letificat deum a hoies. Qñ ḡ boni miscentur cū malis: q̄ uis mali aliquñ meliorent boni tñ sepe in vita corūpuntur. ij. Choz. xv. Corumpunt bonos mores colloq̄a praua. De. ij. Exemplum ponit cris. vbi supra. qz si admiscet farina cū luto: non com̄quat farina lutū: sed eōtra. Boni sunt farina qui q̄si per amorem a timorē se ouertunt a ad cādem cor suum deducūt. a ideo suauē panem faciunt. Lutum sunt mali in ospectu dei fetidi. pedibus demonum calcati. a in cloacā infernalem p̄iciendi. Qñ ḡ boni cō

miscent malis q̄ uis mali qñqz de albenē boni tñ qñqz in conscia com̄quinant. Choz. v. Modicū fermentū totam massam corūpit. De. ij. exemplū ponit Greg. qz si aurū argēto miscetur: argentum ad aurū claritatē exurgit. aurū autem pallescit. Aurū autē sunt viri fulgidi in fama a preciosi in vita. Argentū sunt mali qui tactu suo alios denigrant. Qñ ḡ boni miscentur cū malis: q̄ uis mali videatur lucere: tamen boni in fama videntur pallescere. Sepe autē ouenit qz mali cū bonis miscent. Et tamē nec boni malos nec mali bonos corumpunt. Qd per tria exempla videri p̄t. Vinū enim est cui feces: nec tamen fex auferit vno suā dulcedinem: nec vinū feci suam acedine. Sicut rose morantur cum spinis nec tamen spine auferre p̄nt rosas qz redoleāt. nec rose spinis quin p̄gant. Similiter autem qñqz aurū occultatur a luto nec tamen lutū potest auferre suum colorem siue fulgorem: nec aueuz luto suum fetorem. Sic boni sepe morantur cū malis a tamen nec mali possunt bonis auferre suam sanctitatem: nec boni malis suam imquitatem. Tercia amicitia est malorum cum malis. a ista nimis est piculosa. Mali enim sunt igne concupiscentie inflammati a ideo amplius inflammantur. Prouerbi o eum octauo. Nunquid potest aliquis abscondere ignem in sinu

fuo a non oburere aē. Sunt luto
auaricie infecti a ideo ampli⁹ infi
ciunt. De quo luto dī ad heb. ij.
Ne qui congregat nō sua vsq; quo
aggrauant oera se densum lutū.
Sunt pice supbie inquinati. a iō
amplius inquinant. Ecclesi. xij.
Qui tetigerit picē in quinabie ab
illa. Assimilat autē supbia pici.
q; tante est adhaerentie vt ce teris
vicijs sup atis a fugatis: adhuc
ipsa remanet. **Secūdo** dñs oñt qua
liter ipsa sit faciēda. Et dicit. **de**
māmona iniquitatis a de diuicijs
pauperib⁹ erogatis. **Secūdo** autez
bedā. māmona assirioz lingua di
uitie nuncupant. **Sil** r autē tribo
de causis dicunt diuitie iniquitatis.
1 q; faciunt sepe hoīem iniquum a
sunt materia multaz iniquitatu.
2 Vnde dī. Ois diues. aut iniquus
aut heres iniqui. **Secūdo** dicunt in
quitatis ex eo q; hoīem decipiūt.
q; non attendunt qd pmittunt.
Promittunt em̄ securitatē a dant
timorē. Satiētatē a dant esuriem
Stabilitatē a humorem. a dant
subitam deiectionē. **Tercio** dicun
tur iniquitatis diuitie. q; sepe per ra
pinas a alios modos illicitos ac
quirunt. **Potest** dici a quarto q;
dicunt iniquitatis a inequitatis.
q; inequaliter habent. **Nā** vnus
h; ad sup abundantia. alius ad
necitatē. a alius h; oera penuri
am. a alius oera extremā paup
tatē. **Tercio** oñt dñs ppter quid
ista amicia cū pauperib⁹ sit fa

ciēda cū dī. Vt cū defeceritis aē.
Glo. Nō quoslibet paupes: sed q;
pnt vos in eterna tabernacula re
cipe. **Ideo** dī Eccle. xij. Da bono a
ne receperis pctōres. bene fac hui
li a ne dederis impio. **Secūdo** tripliciter
est intelligendū. **Primo** nō debet
dare quis impio ne ppter donū si
bi datū derelinquat iusticiā a ad
maliciā o forte tur. **Secūdo** nō debet
dare impio intuitu impietatis: si
cut faciunt illi qui dant histriōi
b⁹ intuitu histriōnatus. **Ihero**.
Dare histriōmb⁹ a sacrificare deo
mb⁹ sunt paria. **Glo.** sup dictum
locū. Qui autē dat indigēti pctō
ri: nō q; pctōr est: sed q; hō: non
pctōrem sed iustū nutrit: qui cul
pā nō diligit: sed naturā. **Tercio**
intelligit in elcōe. q; in dandū ius
tus ē impio preponend⁹. **Potius**
est seruiendū seruis dei qm seruis
dyaboli. **Ista** at tabernacula nos
h de elis demus edificare. **Sūt** tñ
quidā qui edificāt sibi tabernacu
luz in inferno: quidā in purgato
rio: quidā in celo. **Nā** valde mali e
dificāt sibi domū in inferno de tri
plici materia. **De** lapidib⁹ supbie
ideo cū ipsis lapidib⁹ a demomb⁹
lapidabunt. **Ecclesi. xx.** In lapide
luto lapidatus est piger. **Null⁹**
enim ad bene opandū est piger
q; supbus. **De** luto luxurie. **Ideo**
a demomb⁹ tanq; vile lutū con
culcabuntur. **Ysaie. x.** Pones il
lum in conculcōnes vt lutū pla
tearum. **De** spina auaricie. **Ideo**

tab
mela

honorum

3^a

